

Простий хлопець з непростою долею

Текст десятикласниці Ані Разінькової (2012 р.) про колишнього учня школи.

Ваня Слєпченко нічим не відрізняється від тисяч інших українських хлопців. Але це тільки на перший погляд. Важко уявити, що за його постійними жартами та невичерпним оптимізмом може ховатися така непроста доля.

ПОЧНЕМО З ПОЧАТКУ

Ваня – із багатодітної сім'ї. У нього три старші сестри та молодший брат. Із родичами юнак має теплі стосунки. Він вдячний сім'ї за розуміння та підтримку в найскладніші періоди життя. Коли Іван навчався в 10 класі, то припустився вчинку, яким не пишається. Це трапилось спонтанно: ніхто з однокласників і вчителів від нього такого не чекав. Покаранням стали дев'ять місяців у виправній колонії. Сам Ваня каже, що не соромиться своєї судимості. Та, мабуть, вона залишила слід на його долі.

ЖИТТЯ В ІНШОМУ ФОРМАТІ

Після звільнення з колонії юнакові довелося одночасно закінчувати вечірню школу та працювати на будівництві монтажником-висотником. Колись, ще в середній

школі, класний керівник запропонувала всім охочим записатися в гурток альпіністів. Тоді Ваня навіть не міг припустити, що навички, отримані на заняттях цього гуртка, стануть частиною його майбутньої професії. Іншої освіти, крім вечірньої школи, Іван не має. «Цього року я просто проґавив вступну кампанію», – виправдовується хлопець. Ваня мріє отримати гідну освіту й навіть не сумнівається, що здійснить цю мрію найближчим часом. Як же вплинуло на життя юнака перебування в колонії? «Колонія – це школа життя, – нітрохи не зніяковівши, розповідає Ваня. – Краще рік у армії, ніж 9 місяців у в'язниці. Хоча я таку армію пройшов! Дуже сильне гартування характеру. Ніколи не забуду свій перший день у в'язниці. Страшно було: відчиняються двері, а там сім рил здоровенних стоять, а тут я один такий... Але потім ужився».

ПОВЕРНЕННЯ

Цікавлюся, чи змінилося ставлення людей до Івана після його звільнення. «Зміни були незначними», – трохи подумавши говорить Ваня. Але згодом зізнається, що іноді все ж зазнає певних незручностей у спілкуванні. Наприклад, деякі сусіди змінили своє доброзичливе ставлення до юнака на більш стримане та обережне, дехто його навіть побоюється. Проте Іван намагається не звертати на це уваги. Ваня не скаржиться на життя. Хлопець вчиться на помилках і намагається з будь-якої ситуації винести для себе щось корисне. І не тільки для себе! Завдяки йому я стала дивитися на світ по-іншому. Іван вселив у мене віру в майбутнє. Він допоміг зрозуміти, що яку б помилку ти не вчинив, її можна виправити. І не обов'язково розплачуватися за неї все життя.

Завдання:

1. Проаналізуйте текст. Про які права людини ми можемо говорити у цьому контексті?
2. Які проблеми у сфері захисту прав дитини впливають з цієї історії?
3. Уявіть собі, що зараз ви маєте провести заняття з прав людини з школярами, які звільнилися з колонії. Окресліть загальний план такого заняття.